

Bönsöndagen Matt 6: 5-8

5 När ni ber skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. 6 Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig. 7 Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. 8 Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det.

Ett av lärjungarnas viktigaste uttalanden i evangelierna är för mig ”Herre, lär oss att be” (Luk 11:1-4). Lärjungarna formulerar en enkel bön, kanske den främsta. För mig säger den bönen mycket av det som är grundläggande när det kommer till bönen. Bön handlar om relation och tillit. Det är dock anmärkningsvärt att när Jesus undervisar om bön i Bergspredikan måste han börja med två punkter om vad bön INTE är! Det fanns många förutfattade meningar om bön på Jesu tid, och det gör det nog även idag.

För det första är bön inte något inövat skådespel för att få människors blickar och uppskattning. Bönen innersta natur är tillbedjan, hängivenhet och förtrolighet mellan mig och Gud. Självklart utesluter inte detta att vi träffas och ber tillsammans. Bibeln uppmanar oss att mötas tillsammans ”De höll troget fast vid bönerna...” (Apg 2:42). För det andra är inte bön att rabbla tomma ord. Nästa missuppfattning är att det är mängden ord som gör att bönen blir besvarad. Bibeln uppmanar ju oss att be uthålligt; så vad är det Jesus menar? I Matt 6:7 används två intressanta grekiska ord: ”rabbla tomma ord” är grekiska ”Battalogo” och ”många ord” är grekiska ”polylogia”. Slår man upp betydelsen av ”batta-logeo” så kan det betyda att stamma, att repetera samma ord gång på gång som ett mantra eller att rabbla tomma ord. Jesus varnar alltså för hyckleri (v 5), förklarar bönelivet (v 6), och beskriver falsk bön (v 6–8).

Många av oss kanske undrar: varför behöver vi använda ord när vår Fader redan vet våra behov? Jesus uppmanar lärjungarna, och även oss, att lyfta blicken från oss själva och från ett böneliv som enbart är intresserat av oss själva. Att inte hamna i det falska sättet att be, där mitt böneliv karaktäriseras mer av ord än av min relation till Gud. Jesus rekommenderar istället att ha ett barns tillit och kärlek till Gud, eftersom han också vet att det är bra för oss att prata med Gud.

Bönen behövs alltid, och kommer att behövas ännu mer när tiden ständigt rullar på mot det okända. Men bönen får aldrig bli en krycka eller magisk formel, däremot en relation till vår Skapare. I vårt församlingsdokument ”om färdriktning och vision” är bönen ett utav församlingens grundpelare för vårt uppdrag. ”Vi tror att bön påverkar och förändrar. Den är därför central i församlingens liv. Församlingens uppgift är att ge tillfällen till gemensam bön samt att uppmuntra till ett personligt bön- och andaktsliv.” Vi vill vara en församling där bönen får plats och blir en naturlig del av vårt församlingens liv. Må lärjungarnas enkla bön också bli vår bön ”Herre lär oss att be”. Det kan vara en bra början i vårt uppdrag som församling. Låt därför bönen åter ge oss fäste, riktning och hopp i vår tid; så att vi börjar se våra liv i ljuset av Guds stora dröm för mänskligheten.

/Josue Leones